

קעט

בי"ה, כ"ג טבת, תש"ה

ברוקלין

כבוד הרה"ח הו"ח אי"א נכבד ונעלה כו'
מהרח"ה שי' האוולין

שלום וברכה! ...

לא עניתי זה זמן על מכתביו, וכן עוד מכתבים, מפני האסון אשר קרני בפטירת אאמו"ר,
הכ"מ.

ויש לומר מה ששמעתי מאאמו"ר הכ"מ (בתוספות מ"מ) במשנה (מקואות ספ"ז) מחט שהיא
נתונה על מעלת המערה הי' מוליך ומביא במים כיון שעבר עלי' הגל טהורה,

כי הרבה כינוים לנשמה, ועל שם מעשי' נקראת ומעקרי תכלית ירידתה הוא לחבר התחתון
ביותר בעליון ביותר (שלכן נשתנה יצירת גוף האדם כו' וכמ"ש בדרושי דא"ח ד"ה זה - בתו"א
ועוד)

וזהו פעולת **מחט** שהוא התופר ומחבר שיהי' הגילוי למטה כמו למעלה (עיין לקו"ת סד"ה ויקח
קרח) ואיך תבוא לידי מדריגה זו, שהיא גבוהה יותר מקודם שירדה לעוה"ז, הוא עיי' הטבילה
במים רבים שהם בפרט הטרדות דזמן הגלות (נת' בארוכה בד"ה מים רבים תו"א פ' נח,
בלקו"ת לג"פ שם ועוד) ואף שירידה גדולה היא - בירא עמיקתא, מערה, בכ"ז הוא צורך עלי'
מעלת המערה, ואופן הטבילה הוא **מוליך ומביא**, רצוא ושוב ולא בקיומא דחד סמכא הן
בעבודת התומ"צ והן בעניני עוה"ז, שאז הוא הוכחה שאינו משועבד לטבעיות גופו (עדמ"ש
בתו"א ביאור מים רבים דפי' תולדות פ"ד, ועייגי"כ רמב"ם הל' דעות פ"א-ב ובנ"כ) כיון **שעבר**
עלי' הגל (מלשון כל משבריק וגליך עלי עברו, ועייגי"כ יבמות קכא, א) **טהורה** - ועדמשנ"ת גודל
ערך מדרי' הטהרה בלקו"ת ד"ה ד' לי בעוזרי ס"ה, "וגם כי בהנשמה שייך גי"כ בחי' זו כו"י
עיי"ש,

וי"ל שבפרט הוא באלו שהלכו בגולה - גל - אחר גולה - לקתה בכפליים - ועי"פ מארז"ל (ב"ר
ס"פ מד) שבירר אברהם מלכיות וק"ל, ששכרם נחמה בכפליים (נת' בלקו"ת ד"ה שוש אשיש
ס"ג, ד"ה נחמו רס"ט עת"ר, תערי"ב) עוד).

בברכת לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה.

הרב מנחם שניאורסאהן

יו"ר ועד הפועל

קע

ב"ה, בין כסא לעשור, תש"ה

כבוד האברך המצוין ווי"ח אי"א וכו'
התמים מוהררמ"ז שי

שלום וברכה!

במענה על מכתבו מכתב ניחום...

נהייתי ממ"ש במכתבו בענין תחה"מ בכמה אופנים, אלא שלפי עניות דעתי חסר הקשור וההשתלשלות שמענין לחבירו, ויש להוסיף מעט תבלין לתקן הנ"ל, והוא: ענין המיתה בכלל הוא - מאן דנפל מדרגי איקרי מית (כ"ה בלקו"ת ד"ה זאת חקת סס"ב ובכ"ד, ולעת עתה לא מצאתי לשון זה, ואין הזמן גרמא לחפש, ובזח"ג קלה, ב - הובא בע"ח ש' שבה"כ פ"ב ובמבוי"ש ש"ב ח"ב רפ"ג איתא מאן דנחית מדרגי קדמאה דהוה בה קארי ב"י מיתה).

והנה באדם יש: א) נפש האלוקית, ב) נפש השכלית, ג) נפש הבהמית, ד) גוף (וי"ל שדי מדריי אלו הם, מלמטלמ"ע, דצח"ס), א) נפש האלוקית מדריגתה חלק אלק' ממעל ממש, ואם נפלה ממדריי זו, שאינה ברצוא להתדבק באלקות נקרא מית, והעצה לזה למוד והתבוננות והנהגה על פי **תורת דברי אלוקים חיים**, ב) נפש השכלית ענינה להבין את הנפש הבהמית על ידי שכל ומוחין איך להתנהג במדותי והנה הקטן - הן בשנים והן בדעה - מדותיו בתקיפות ושכלו בקטנות ואם נפש השכלית נגררת אחר התאות, אפי' של היתר, כבהמה, הרי זה נפילה ממדריי ואיקרי מית וזהו ענין **החנוך** להעמידו על ההנהגה הנכונה, ג) נפש הבהמית, צריך להיות מצד עצמה, על כל פנים כבהמות וחיות שאינם משנים את תפקידם אבל אם עושה איסור ועברה שעוברת על רצון בוראה הרי זה נפילה ממדריגתה ואיקרי מית, רשעים בחייהם קרוים מתים עד שעל ידי הוכחה ומה שחברו מעוררו נתעורר לתשובה ולחיזוק בקיום התורה ומצוות ושב **למחנה ישראל**. ד) גוף ענינו כלי להנפש, ואם הופסק הקישור שביניהם, הרי זה נפילה ממדריגתו, מיתה כפשוטו, ועל המתעסקים בו **חברא קדישא** לסדר הכל שיהי מוכן לתחיית המתים בב"ב.

והשם יתברך יזכנו במהרה בימינו ממש לקיום היעוד בלע גוי' ביום השלישי יקימנו ונחי' לפניו בגוף ונפש גם יחד.